

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

23 decembrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul Penal în următoarea componență:
președinte
judecători

Diaconu Iurie
Catan Liliana
Guzun Ion

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura de Circumscripție Chișinău, Călugăreanu Vitalie, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 septembrie 2020, în cauza penală privindu-l pe

TELEMAN Vasile XXXXX, născut la XXXXX,
originar și domiciliat din XXXXX.

Termenul de examinare a cauzei:

***Prima instanță:** 07.04.2020 – 04.06.2020;*

***Instanța de apel:** 26.06.2020 – 08.09.2020*

***Instanța de recurs:** 19.11.2020 – 23.12.2020.*

c o n s t a t ă :

1. Prin sentința Judecătorei Ungheni din 04 iunie 2020, cauza fiind examinată conform prescripțiilor din art. 364¹ Cod de procedură penală, Telean Vasile a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 201¹ alin. (2) lit. c) Cod penal, fiindu-i stabilită o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 1 an, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În temeiul art. 90 Cod penal, executarea pedepsei sub formă de închisoare aplicată lui Telean Vasile a fost suspendată condiționat, stabilindu-i-se o perioadă de probațiune de 2 ani.

S-a admis cererea de retragere a acțiunii civile formulată de partea civilă Curagău Tamara împotriva lui Telean Vasile privind repararea prejudiciului material și s-a încetat procesul cu privire la acțiunea civilă formulată de partea civilă Curagău Tamara împotriva lui Telean Vasile privind repararea prejudiciului material, explicându-i-se că retragerea acțiunii civile la faza judecării cauzei, acceptată de instanță, împiedică intentarea ulterioară a aceleiași acțiuni în cadrul procesului civil.

Din contul lui Telean Vasile s-a încasat în beneficiul statului suma de 448 lei, cu titlu de cheltuieli judiciare.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță, în fapt, a constatat că, inculpatul la data de 30 noiembrie 2019, în timpul zilei, aflându-se la domiciliul său din XXXXX, unde locuia împreună cu concubina sa XXXXX, acționând cu intenție directă,

urmărind scopul provocării vătămărilor corporale unui membru de familie, urmare a unui conflict apărut pe fondul stării de ebrietate în care se afla, i-a aplicat concubinei sale multiple lovituri cu pumnii peste diferite regiuni ale corpului, cauzându-i fractura sternului cu deplasarea fragmentelor, echimoze pe sânul drept și pe spate pe stânga, leziuni care, potrivit raportului de expertiză judiciară nr. 202024D0008 din 24 ianuarie 2020, au fost cauzate în rezultatul loviturilor cu un obiect dur contondent, care puteau fi pumni, care condiționează dereglarea sănătății de lungă durată și în baza acestui criteriu se califică ca vătămare medie.

3. Legalitatea și temeinicia sentinței de condamnare, a fost atacată cu apel de către procuror, care a solicitat casarea sentinței cu pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Teleman Vasile s-ă fie recunoscut culpabil de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 201¹ alin. (2), lit. c) Cod penal și în baza acestei legi ai stabili acestuia pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 1 an cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

În motivare acuzarea a indicat că, inculpatul anterior a fost condamnat, prin sentința Judecătorei Nisporeni din 14.06.2001, pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 119 Cod penal, fiindu-i stabilită o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 5 ani, iar în baza art. 43 Cod penal, fiindu-i suspendată executarea pedepsei pe un termen de probă de 1 an.

4. Prin decizia Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 08 septembrie 2020, apelul procurorului a fost respins ca nefondat, iar sentința s-a menținut fără modificări.

5. În partea descriptivă a deciziei, instanța de apel a menționat că, instanța de judecată corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a tras concluzia că inculpatul a săvârșit anume infracțiunea imputată.

Instanța de judecată a ținut cont, la stabilirea categoriei și a măsurii de pedeapsă inculpatului, de toate circumstanțele reale și personale privind individualizarea pedepsei, și anume: de caracterul prejudiciabil al infracțiunii, de personalitatea dânsului, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării lui, de persoana inculpatului - că este fără antecedente penale, de comportamentul acestuia de până la comiterea infracțiunii și după aceea, de poziția părții vătămate care nu a avut careva pretenții de ordin material sau moral față de inculpat iertându-l de fapta comisă împotriva sa.

În urma analizei, instanța de apel a conchis că în cauza dată sunt multiple circumstanțe atenuante și în lipsa oricăror circumstanțe agravante: recunoașterea vinei și căința sinceră, acordul de a fi examinată cauza în baza probelor de la urmărirea penală cu recunoașterea necondiționată a vinei, iar infracțiunea comisă de către dânsul se atribuie la categoria infracțiunilor grave, inculpatul, deși anterior a fost condamnat prin sentința Judecătorei Nisporeni din 14.06.2001, pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 119 Cod penal, fiindu-i stabilită o pedeapsă sub formă de închisoare

pe un termen de 5 ani, iar în baza art. 43 Cod penal, fiindu-i suspendată executarea pedepsei pe un termen de probă de 1 an, la momentul comiterii infracțiunii imputate avea antecedente penale stinse.

De aceea, s-a considerat nefondat argumentul acuzării precum, că prima instanță nu a ținut cont de faptul, că inculpatul nu este la prima abatere de la legea penală. Instanța de fond corect a aplicat față de inculpat pedeapsa închisorii, iar în temeiul art. 90 Cod penal a fost suspendată condiționat executarea pedepsei aplicate inculpatului stabilindu-i un anumit termen de probă.

Ca urmare, pedeapsa penală este echitabilă și atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât de către condamnat, precum și de alte persoane. Or, practica judiciară demonstrează că, o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit.

Ca concluzie asupra celor etalate, la individualizarea pedepsei, s-a ținut cont de cele trei principii care urmează a sta la baza individualizării pedepsei, sancțiunea aplicată inculpatului fiind legală, echitabilă și individualizată.

6. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, procurorul a atacat-o cu recurs ordinar, invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6, 10 Cod de procedură penală, solicitând casarea parțială a deciziei în partea stabilirii pedepsei inculpatului și pronunțarea în această parte a unei noi decizii cu excluderea dispozițiilor de suspendare condiționată a executării închisorii aplicate inculpatului.

În motivare recurentul a indicat că,

- instanța de apel greșit a individualizat pedeapsa inculpatului, prin menținerea neîntemeiată a prevederilor art. 90 Cod penal;

- afirmarea unei concluzii fără indicarea unor date concrete, fără a arăta în ce mod au fost stabilite aceste date cât și neexpunerea asupra motivelor apelului nu înseamnă o motivare;

- au fost ignorate prevederile art. 61, 75 Cod penal și 384 alin. (3) Cod de procedură penală, faptul că pedeapsa urmărește drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii unor noi infracțiuni;

- consecințele comiterii infracțiunii și personalitatea inculpatului denotă că cel mai eficient mijloc de corectare a inculpatului este pedeapsa cu închisoare.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar pe baza materialului din dosar și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală *instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.*

În sensul art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală *hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel.*

Erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Din conținutul cererii de recurs, se constată că procurorul face trimitere la temeiurile de casare stipulate de art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) din Cod de procedură penală, menționând că prin decizie inculpatului i-a fost menținută o pedeapsă prea blândă raportată la fapta comisă de acesta, a fost aplicată pedeapsă individualizată contrar prevederilor legale, instanțele de fond nemotivându-și suficient hotărârile în acest aspect. Mai concret, din sistematizarea alegațiilor expuse de recurent se conchide că critica primordială a acestuia vizează dezacordul cu aplicarea art. 90 Cod penal față de inculpat

Verificând actele cauzei raportate la criticile avansate, instanța de recurs le consideră vădit nefondate, menținând *ad integrum* statuările din decizia instanței de apel în partea ce ține de chestiunea individualizării pedepsei realizate în privința inculpatului pentru comiterea de acesta a infracțiunii prevăzute de art. 201¹ alin. (2), lit. c) Cod penal.

La individualizarea pedepsei penale stabilite inculpatului în prezenta speță, instanțele de fond au pus accentul și pe personalitatea persoanei vinovate, învederând și celelalte criterii de individualizare a pedepsei penale, cum ar fi gravitatea infracțiunii săvârșite, influența pedepsei asupra corectării și reeducării vinovatului. Inculpatul a comis infracțiuni care conform art. 16 Cod penal se atribuie la categoria infracțiunilor grave, anterior a fost atras la răspundere penală dar antecedentele penale sunt stinse, este angajat, nu se află la evidența medicului narcolog sau psihiatru.

În conformitate cu prevederile art. 76 Cod penal, în calitate de circumstanțe atenuante în privința inculpatului, instanțele au reținut căința sinceră, careva circumstanțe agravante, prevăzute de art. 77 Cod penal nu au fost reținute.

Colegiul Penal susține integral argumentele expuse supra de instanța de apel, raliindu-se la părerea că în privința inculpatului urmează a fi aplicată pedeapsa închisorii în limitele speciale prevăzute de sancțiunea art. 201¹ alin. (2), lit. c) Cod penal, prin prisma art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, de 1 an închisoare și cu suspendarea condiționată a executării acesteia pentru o perioadă de probațiune de 2 ani în temeiul art. 90 Cod penal.

Supunând analizei subsidiare actele cauzei, Colegiul constată că eroarea de drept semnalată de recurent și stipulată în pct. 10) din alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, în speță, cu certitudine nu a fost admisă de instanța de apel. La trasarea acestei concluzii, instanța de recurs are ca bază argumentele temeinice și pertinente expuse în

textul deciziei recurate, care cad sub incidența nemijlocită a circumstanțelor de fapt din dosar și se mențin în vigoare până în prezent.

Potrivit deciziei instanței de apel, la determinarea modului de executare a pedepsei s-a ținut seama de faptul că inculpatul a recunoscut fapta incriminată prin rechizitoriu și vinovăția sa de comiterea acesteia, s-a căit sincer, a comis o infracțiune gravă, conform art. 16 Cod penal, locul de muncă, are antecedente penale stinse, nu se află la evidența medicului narcolog și psihiatru. Anume datorită circumstanțelor expuse supra, instanța de apel a statuat asupra aplicării pedepsei închisorii în privința lui Teleman Vasile cu suspendarea condiționată a executării acesteia, orientată spre limita minimă specială prevăzută de sancțiunea art. 201¹ alin. (2), lit. c) Cod penal, coroborată cu art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală.

Chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv, de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, având ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de sancțiunea articolului din Codul penal, în baza căruia a fost condamnat inculpatul.

Doar instanța de judecată este în măsură să înfăptuiască acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a săvârșit o infracțiune, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării operațiunii respective, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei.

Concomitent, instanța de recurs consideră inutilă dezbateră, prin alte argumente, a alegațiilor din recursul părții acuzării, în primul rând pentru că erorile de drept semnalate nu s-au confirmat și în al doilea rând pentru că careva temeuri de casare a hotărârii recurate *ex officio* Colegiul nu a stabilit.

Cele consemnate supra, evidențiază o dată în plus că instanța de apel a acordat o atenție sporită materialelor cauzei, înlăturând justificat și prin argumente temeinice alegațiile procurorului privitor la intervenția în modalitatea de executare a pedepsei stabilite de prima instanță.

Pe cale de consecință, instanța de recurs reiterează că motivarea pe care instanța de apel a formulat-o o acceptă și pentru a evita repetări inutile o însușește, fapt ce vine în corespundere și cu jurisprudența CtEDO, care în pct. 37) a hotărârii în cauza *Albert vs. România din 16.02.2010*, a indicat că art. 6 §1 din Convenție deși obligă instanțele să-și motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument în parte, cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale, fapt ce determină inutilitatea expunerii lor repetate în prezenta decizie.

Având în vedere considerentele menționate supra și raportând situația reținută în cauză, la prevederile art. 432 alin. (2) Cod de procedură penală, Colegiul Penal concluzionează că, la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a respectat

prevederile legale relevante, prescrise de art. 414-419 Cod de procedură penală, iar critiquele din cererea de recurs înaintată de procuror nu și-a găsit confirmarea.

8. În temeiul art. 432 alin. (1) – (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul Penal

d e c i d e :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura de Circumscripție Chișinău, Călugăreanu Vitalie, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 septembrie 2020, în cauza penală privindu-l pe *TELEMAN Vasile XXXXX* ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 21 ianuarie 2021.

Președinte

Diaconu Iurie

Judecător

Catan Liliana

Judecător

Guzun Ion